

התעטר הקדוש ברוך הוא באותה עטרה, וישב בכסאו והתעטר בעטרותיו. ומאותו זמן שנחבר בית המקדש, לא התעטר הקדוש ברוך הוא בעטרותיו, ואותו נעם התכסה ונגנז.

אמר רבי אלעזר, בשעה שנכנס משה לתוך הענן, כפתוב (שמות כד) ויבא משה בתוך הענן, כאדם שהיה הולך במקום של רוח, ופגש בו מלאך גדול אחד. ושנינו ששמו קמוא"ל, והוא ממנה על שנים עשר אלף ממנים שליחים. רצה להזדווג במשה. פתח משה פיו בשתיים עשרה אותיות חקוקות של השם הקדוש שלמד אותו הקדוש ברוך הוא בסנה, והתרחק ממנו שתיים עשרה אלף פרסות, והיה משה הולך בענן, וענינו לזהטות כגחלי אש.

עד שפגש בו מלאך אחד גדול ונכבד מן הקדש, ושנינו ששמו הדרניא"ל, והוא עליון על כל שאר המלאכים אלף וששים רבוא פרסות, וקולו הולך במאמים אלף רקיעים שמקפים באש לבנה. פיון שראהו משה, לא יכל לדבר. רצה לזרק את עצמו מתוך הענן.

אמר לו הקדוש ברוך הוא, משה, וכי אתה שהרבית דברים עמי בסנה, שרצית לדעת את סוד השם הקדוש ולא פחדת, ועכשו אתה פוחד מאחד משמשי? כיון ששמע משה את קול הקדוש ברוך הוא, התחזק. פתח פיו בשבעים ושתיים אותיות השם העליון. כיון ששמע הדרניא"ל את אותיות השם הקדוש מפי משה, הודעו. קרב אליו ואמר לו: אשרי חלקך, משה, שהתגלה לך מה שלא התגלה למלאכים העליונים.

קדשא בריך הוא בההוא עטרה, ויתיב בכרסיא דיליה, ואתעטר בעטרוי. ומההוא זמנא דאתחבר בי מקדשא, לא אתעטר קדשא בריך הוא בעטרוי, וההוא נעם אתטמר ואתגנז.

אמר רבי אלעזר, בשעתא דעאל משה בגו עננא, כמה דכתיב, (שמות כד) ויבא משה בתוך הענן, כבר נש דהיה אזיל באתר דרוחא. איערע ביה חד מלאכא רברבא, ותאנא, קמוא"ל שמיה. והוא ממנא על תריסר אלפין ממנן שליחן. בעא לאזדווגא ביה במשה, פתח משה פומיה, בתריסר אתוון גליפן דשמא קדישא דאוליה ליה קדשא בריך הוא בסנה, ואתרחק מגיה תריסר אלפין פרסין, והיה אזל משה בעננא, ועינוי מלהטן כגומרינ דאשא.

עד דאיערע ביה חד מלאכא, רברבא ויקירא מן קדמאה, ותאנא הדרניא"ל שמיה, והוא עלאה על שאר מלאכין, אלף ושתיין רבוא פרסין, וקליה אזיל במאתן אלף רקיעין, דמסתחראן באשא חיוורא. כיון דחמא ליה משה, לא יכיל למללא. בעא למשדי גרמיה מגו עננא.

אמר ליה קדשא בריך הוא, משה, וכי אנת הוא דאסגית מלין עמי בסנה, דבעית למנדע רזא דשמא קדישא, ולא דחלת. והשתא את דחיל מחד משמשי. כיון דשמע משה קליה דקודשא בריך הוא, אתתקף. פתח פומיה, בשבעין ותריין אתוון דשמא עלאה, כיון דשמע הדרני"אל אתוון דשמא קדישא, מפומיה דמשה, אזדעזע. קריב לגביה, אמר ליה, זכאה חולקך משה, דאתגלי לך, מה דלא אתגלי למלאכי עלאי.

והנה אָזיל עמיה, עד דמטו לאַשא תקיפא,
דחד מלאכא די שמייה סנדלפון.
ותאנא, סנדלפון עלאה הוא על שאר חברוי,
חמש מאה שנין. והוא קאים בתר פרגודא
דמאריה, וקשר ליה בתרין, מבעותיהון
דצלותא דישראל. ובשעתא דמטי האי בתר
לרישיה דמלאכא קדישא, הוא מקבל צלותהון
דישראל. וכלהו חיילין ואכלוסין מזדעזעין,
ונהמין ואמרין, בריך יקרא די' מאתר בית
שכינתיה.

אמר לו הדרניאל למשה, משה, לית אנא
יכיל למהך עמך, דלא יוקיד לי אשא
תקיפא דסנדלפון. ביה שעתא אזדעזע משה,
עד דאתקיף ביה קדשא בריך הוא במשה,
ואותביה קמיה, ואוליף ליה אורייתא. וחקא
ליה למשה, בההוא נהורא וזיוא דההוא נעם,
והו אנפוי דמשה נהירין בכל אינון רקיעין.
וכל חילא דשמיא הו מזדעזעין קמיה,
בשעתא דהו נחית באורייתא.

ביון דחבו ישראל לתתא, נטל קדשא בריך
הוא (נ"א משה) אל"ף חולקין מההוא זיוא.
ביה שעתא, בעו מלאכין עלאין, וכל אינון
אכלוסין, לאוקדא למשה, בשעתא דאמר ליה
קדשא בריך הוא (שמות לב) לך רד פי שחת עמך.
אזדעזע משה, ולא יכיל למלא, עד דאסגי
בצלותין ובעותין קמי קדשא בריך הוא.

אמר ליה קדשא בריך הוא, משה, אתקיף
בכורסיא דילי, עד דגער קדשא בריך
הוא בכל אינון אכלוסין, בכל אינון חיילין,
ואתקיף משה בתרין לוחין דאבנין, ואחית
לון לתתא. ודא הוא דכתבי, (משלי כא) עיר
גבורים עלה חכם וירד עז מבטחה. ומההוא
זיוא דאשתאר ביה, הו מבחיקין אנפוי

והנה הולך עמו, עד שהגיעו לאש
חזקה של מלאך אחד ששמו
סנדלפון. ושיניו, סנדלפון עליון
הוא על שאר חבריו חמש מאות
שנה, והוא עומד אחר הפרגוד
של רבונו, וקושר לו פתרים
מבקשותיהם של התפלה של
ישראל. ובשעה שמגיע הפתר
הזה לראש המלאך הקדוש, הוא
מקבל את תפלות ישראל, וכל
החילות וההמונים מזדעזעים,
ונהמים ואומרים: ברוך כבוד ה'
ממקום בית שכינתו.

אמר לו הדרניאל למשה, משה, לית אנא
יכיל למהך עמך, דלא יוקיד לי אשא
תקיפא דסנדלפון. ביה שעתא אזדעזע משה,
עד דאתקיף ביה קדשא בריך הוא במשה,
ואותביה קמיה, ואוליף ליה אורייתא. וחקא
ליה למשה, בההוא נהורא וזיוא דההוא נעם,
והו אנפוי דמשה נהירין בכל אינון רקיעין.
וכל חילא דשמיא הו מזדעזעין קמיה,
בשעתא דהו נחית באורייתא.

ביון דחבו ישראל לתתא, נטל קדשא בריך
הוא (נ"א משה) אל"ף חולקין מההוא זיוא.
ביה שעתא, בעו מלאכין עלאין, וכל אינון
אכלוסין, לאוקדא למשה, בשעתא דאמר ליה
קדשא בריך הוא (שמות לב) לך רד פי שחת עמך.
אזדעזע משה, ולא יכיל למלא, עד דאסגי
בצלותין ובעותין קמי קדשא בריך הוא.

אמר ליה קדשא בריך הוא, משה, אתקיף
בכורסיא דילי, עד דגער קדשא בריך
הוא בכל אינון אכלוסין, בכל אינון חיילין,
ואתקיף משה בתרין לוחין דאבנין, ואחית
לון לתתא. ודא הוא דכתבי, (משלי כא) עיר
גבורים עלה חכם וירד עז מבטחה. ומההוא
זיוא דאשתאר ביה, הו מבחיקין אנפוי